HİZİPÇİLİK VE ALLAH'A DAVETTE OLUMSUZ ETKİLERİ...

GURABA YAYINLARI

ÇATAL ÇEŞME SOKAK DEFNE HAN No: 27 / 9
CAĞLOĞLU / İSTANBUL
TEL: (0212) 526 06 05
FAX: (0212) 522 49 98
guraba@hotmail.com

Hamd, Alemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. Salâtü Selâm Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'ın, Ehlinin, Sahabesinin ve de kıyamete kadar onları dost edinen herkesin üzerine olsun.

Müslümanlardan hiçkimse bugün, hizipçilik ve ayrılığın islami hareketlerin başına gelen en büyük afet olduğunda ihtilaf etmez. Bu hastalık İslam daveti önünde de büyük bir engeldir. İhtilaf ve ayrılığın en önemli nedenleri de taassup, hizipçilik ve gururdur. Maalesef çağımızdaki çoğu İslami hareketler ve cemaatler bu olumsuzlukların kıskacındadırlar. Her hizip kendisiyle gurur duymakta; her grup kendisini üstün tutmakta, kendisini ümmetin liderliğine daha layık görmekte ve ümmetin problemlerini sadece kendisinin çözebileceğini düşünmektedir. Kendi hizip veya cemaatlerinden olmayan müslümanları, alim ve davetçileri küçümsemekte ve hatta onları hor görmektedirler.

Bu cemaatlerden bazıları kendilerini bütün müslümanların cemaati olarak görmekte veya bu sıfata en layık cemaatin kendi cemaatleri olduğuna inanmaktadırlar. Bu hastalığın nedeni velâ bilincinden mahrumiyettir. Sahih Akîdeye (dosdoğru olan ve kendisine öylece bağlanılan inanca) sahip tüm müslümanlara velâ (dostluk) gösterilmesi gerekirken, sadece kendi hizip, grup, taife ve kavimlerine velâ göstermekte, sevgi ve düşmanlıkta bunu esas almakta ve olaylara bu dar hizipçilik açısından bakmaktadırlar. Bu yanlış tutumun sebep olduğu vahim sonuçlar ortadadır.

İslamda dostluk ve düşmanlık sahih akîdeye olan bağlılık esası üzerinde gerçekleştirilir. Sahih itikada sahip (dosdoğru bir inanca bağlı bulunan) her müslümana, etnik kökenine, rengine ve diline bakılmaksızın dostluk ve sevgi göstermekle yükümlüyüz. Ehli sünnet akidesine sahip ve selef ahlakı ile donanmış müslümanlara tam anlamıyla velâ gösterilmesi gerekir. Küfre varmaması koşulu ile itikat ve ahlak bakımından hatalı olan müslümanlara ise iman ve hayırlarından dolayı genel bir velâ gösterilir. Fakat bidat ve günahlarından uzak durulur. Ehli Sünnetin İslam ismi altında toplanan müslümanlara bakışı budur. Oysa diğer mezheb ve fırkaların müslümanlara bakış açıları hatalı olup Allah'ın bizi kaçındırdığı ihtilaf ve ayrılıklara neden olmaktadır. Allahu Teala şöyle buyurur:

"Hep birlikte Allah'ın ipine (İslâm'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın." (Al-i İmran, 3/103).

"Dinlerini parça parça edip gruplara ayrılanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur." (En'am, 6/159).

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'de şöyle buyurdu:

"İhtilafa düşmeyin. Sizden öncekiler ihtilaf ettiler ve helak oldular."[1[1]]

İhtilaf şiddetle yasaklanmasına rağmen, maalesef bugün İslamî faaliyet gösteren bir çok cemaat ve hareketler birbirleriyle sürekli olarak ihtilaf etmektedirler. Bunun nedeni Kitap, Sünnet ve Selef metodu ile olan bağlarının zayıf olması, buna mukabil hizip taassubu ve gurura kapılmaları, hak üzere toplanmayı, Allah'ın sapasağlam ipine tutunmayı gerektiren ehli sünnet ve'l cemaat itikadına sarılmamış olmalarıdır. Dindeki ihtilaf ancak bu şekilde sona erebilir. Biz bu cemaatlerden Selef'in metoduna aykırı olarak sürdüre geldikleri itikadi ve ameli yanlışlıklar üzere toplanmalarını değil, hak üzere toplanmalarını talep ediyoruz. Hak ise; Allah'ın kitabı, Resulü'nün Sünneti ve Selefi Salihin metodu ile apaçık ortadadır.

Şu bilinmeli ki: İslam'da birlik ve beraberlik asıl, ayrılık ve ihtilaf ise haramdır. Bu asıl, itikad birliği, Kur'an ve Sünnet hükümleriyle amel doğrultusunda, müslümanların kardeşlik ve dostluk bağlarını güçlendirir. Birbirlerine Allah için duydukları sevgi ve dostluğu arttırır. Bununla beraber onları, Allah'ın dini ve şeriatine aykırı olan şeylerden de uzaklaştırır. Böylece asrı saadet İslam toplumu tarzında yeni bir İslam toplumu oluşmuş olur. Bölünmüşlük ve hizipçilik ise, tüm bunları yıkar, samimi İslam kardeşliğini öldürür, bunun yerine dar ve sınırlı hizip kardeşliğini tesis eder.

Hiç böylesi bir anlayışla övgü hak edilir, davet yürütülür, hareket başarıya erer mi?

[1[1]] Buhari.

Hizipçi taassub, bağlılarının, başka birinden geldiği için hakkı red etmelerine yol açar ve bunu kışkırtır...! Durum böyle olunca insanlar dostluk ve düşmanlıklarını şahıslara, isimlere, cemaatlere ve dergilere hasrederler!! Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye şöyle dedi: "kim, herhangi bir kimseye tabi olarak, dostluk ve düşmanlığını onun söz ve davranışına göre ayarlarsa, o kimse, dinlerini parçalayıp hiziplere ayıran kimselerden olur." Allah Şeyhu'l-İslam'a rahmet etsin, ta o zamanda günümüzdeki vakıayı yazmıştır. Günümüzdeki bir çok İslami cemaat ve grubunun hali budur. Başlarına bir lider geçirirler, sonra onun dostlarına dost, düşmanlarına düşman kesilirler. Kitap ve Sünnete başvurma gereği duymadan, delillerini sormadan, o liderlerin her dediğine, her fetvalarına itirazsız tabi olurlar!... Bu yapıdaki cemaatlerin toplumu değiştirmeleri ve müslümanların birliğini sağlamaları mümkün değildir.
Müslümanlar şimdiye kadar her hangi bir mezhep veya hizip üzerine birleşmiş değillerdir. Mesele bununla da sınırlı kalmamakta her bir cemaat yeni cemaatler, her bir hizip yeni hizipler doğurmakta ve birbirleriyle ihtilaflı yeni liderler, şeyhler ve imamlar türetmektedir!... Bundan dolayı cemaat ve hiziplerin bu derece çokluğu ve ihtilafı istenmeyen bir haldir. ve bu hal üzere devam etmemesi gerekir. Müslümanların tekrar insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmet olmaları, dinin tamamen Allah'a has kılınması için, her müslümanın bu illetin gederilmesi için çalışması gerekir. Hizip ve hizipçiliği eleştirirken, şunu yakinen biliyoruz ki: değişik ictihatların ve İslami birliklerin tasvip edilmesi veya eleştirilmesi mümkündür. Kimsenin bundan gocunmaması gerekir. Hiziplere yönelik bu eleştiriyi yaparken, bazılarının sandıkları gibi, müslümanlar hakkı söylemek, zulmü önlemek ve İslam ümmetini savunmak için bir araya gelmesinler demiyoruz. Bilakis İslami faaliyet ve dayanışma kapısı, sabit, sağlam kaide ve kurallar içinde, ehil olan herkese açıktır.
Ümmetin en önemli sorunlarından birinin hizipçilik olduğuna işaret ettikten sonra şimdi hizbin anlamı, Kur'an'ın bu kelimeyi herhangi anlamlarda kullandığı ve bunun etkileri üzerinde duralım.[2[2]]

Hizipçilik:

Hizip kelimesi Kur'an'da değişik anlamlarda kullanılmıştır.
1) Değişik mezhepler ve dinlere bölünmüş insan topluluklarını ifade etmek için kullanılır: Allahu Teala şöyle buyurur:
"Her hizip kendilerinde olan ile böbürlenmektedir." (Rum, 30/32)
2) Şeytanın ordusu anlamında kullanılır. Allahu Teala şöyle buyurur:
"İşte onlar şeytanın hizbidir." (Mücadele, 58/19)
3) Rahman'ın ordusu anlamında kullanılır. Allahu Teala şöyle buyurdu.
"İşte onlar Allah'ın hizbidir." (Mücadele, 58/22)
Hizip sözlükte belli bir inanç, gaye hedef veya çıkar doğrultusunda akide ve iman bağından yahut küfür, fısk ve isyan bağlarından ya da toprak ve kabile bağlarından dolayı bir araya gelmiş bir grup insan demektir. Kur'an'da ise iki sınıf hizipten bahsedilmektedir. "Allah'ın hizbi" ve "Şeytan'ın hizbi", Allah'ın hizbi'nin Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in gönderilmesinden itibaren başlayan ve ümmetin selefinin de tabi olup, onunla dünyaya hakim oldukları özel bir metodu vardır. Bu nedenle Allah'ın hizbine başka hizipler sokanlar, Allah'ın hizbinin dağılması ve birliğinin bozulmasına yardımcı olmaktadırlar. Şurası iyi bilinmelidir ki, metot ve yöntemi, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in temsil ettiği Allah'ın hizbine küçük ya da büyük herhangi bir hususta uymayan hiçbir İslami hizip, Allah'ın Hizbinden değildir. Bundan dolayı dinin, Allah'ın dini hüviyetini koruması için her müslümanın dar hizipçiliği red edip ondan uzaklaşması ve ona geçit vermemesi gerekir. Her hizbin kendine has ilke ve fikirleri yahut gaye ve metodu bulunup, tüm bunları örgütleyip gerçekleştirecek sabit ve değişmez kabul edilen ilkeleri olduğu herkesçe malumdur. Bu

[2[2]] Abdullah Yolcu, Hizipçilik Ve Allah'a Davette Olumsuz Etkileri, Guraba Yayınları El Broşürleri.

ilkelere inanan, hal ve davranışlarında onları esas alan kişi o hizbin bir ferdi olur. Artık dostluk ve düşmanlık ya da birleşme ve ayrılmada esas alınan şey bu ilkeler olur. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in yol ve yönteminden dışarı çıkmaya veya onu tahrif etmeye, değiştirmeye cesaret edenlere yazıklar olsun! Kanun koyucuya ortak olmaya çalışanlara yazıklar olsun! Allah'tan hak üzere sebat dileriz. [3[3]]

Hizip Bağları:

Büyük alimlerden Eyyub es-Sıhtıyani şöyle dedi: "Öğretmeninin hatalarını bilmek istiyorsan, bir başkasının meclisine git." Bu nedenle hizipçiler kendi adamlarınının, kendilerinden başkalarının meclislerine gitmelerine veya kendilerinden olmayanların kitaplarını okumalarına izin vermezler. Böylece onların beyinlerini yıkarlar ve bidatlerinin anlaşılmasının önüne geçerler. Bu tavırlarıyla sofilerdeki şeyh mürit ilişkisini aynen sürdürürler. Oysa ki şeyhlerin öne sürdükleri şartlar nerede, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şartları nerede!? Ayrıca bilinmelidir ki hizipçilerin öne sürdükleri tüm şartlar batıldır aslı astarı yoktur. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:
"Bazı adamlara ne oluyor da Allah'ın Kitabında olmayan şartlar ileri sürüyorlar. Yüz şart da getirseler batıldır. Allah'ın kitabı tam bir hak ve Allah'ın şartı en güvenilirdir."[4[4]]
Hizipçiliğin diğer bir olumsuz yanı da şer'î ilimlere yeterince önem verilmemesidir. Zira ilmi meselelere yeterince önem vermeyip adamlarını basit meselelerle meşgul ediyorlar. Elemanlarına namaz kılın diyorlar fakat onlara namazın gerçek niteliklerini, nasıl kılınması gerektiğini öğretmiyorlar. Onları: hareket ilmi, hareket alimleri, düşünür, hareketçi diye isimlendirdikleri kişilere yönlendiriyorlar... İnsanları, ümmetin gerçek alimleri olan şeriat alimlerinden koparıyor ve onları, kendi hizbî hareketlerine katılmadıkları yahut münker'in eski yollarla ortadan kaldırılmasına çalıştıkları gerekçesiyle vakıayı bilmemek, düşünmemek ve dar ufuklu olmakla itham ediyorlar. İlimden yeterince nasibi olmayan kimseleri ise alimlerin mertebesine çıkararak, onları hareketçi alimler, davet önderleri olarak takdim ediyorlar. Her bir cemaat ve grup kendisine özel bir yöntem edinmiştir ve karşılaştıkları her meseleyi bu ölçüler içinde değerlendirmekte ve tevil etmektedirler. Bu öldürücü bir gurur ve selef metodu konusunda tam bir cehalet değil midir? [5[5]]

Hizipçiliğin Müslüman Cemaat Üzerindeki Zararları:

* Vela ve bera'yı hizipçilik üzere yapmak ki bu, musibetlerin en büyüğüdür. Allah'a ve Rasulüne karşı çıkışın ta kendisi olan bu işi İslam, geldiğinde kökten silmişti.
* Ümmetin gençlerini hizip olmadan İslami çalışma olmaz fikri ile şartlandırtır.
* İslam'ın geniş ufkunu adeta sınırlar. İnsanların bakış açıları hizbin sınırları içine sıkışır.
* Hizipçilik, taassuptan dolayı hakkı anlamaya engeldir.
* İslam kardeşliğine zarar verir. Değişik hiziplere mensup kişiler bir araya gelemezler. Çünkü herbirinin yöntemi diğerinden ayrıdır.
* Hizipçilik, bilinen İslam kardeşliğinden farklı hizbin ilkeleri ve esasları doğrultusunda oluşan geniş anlamı daraltılmış bir kardeşlik icat etmektedir.
* Cemaatlerin birbirlerine kötü lakaplar takmalarına neden olmaktadır.
* Şahıslar hakkında aşırılıklara sebeptir.
* Cemaatin görüşlerine teslimiyet göstermek, bunları yaymak ve bu görüşlerin yanlışlıklarını eleştirmekten kaçınmak esasına dayanır.
* Kültürel ve örgütsel hakimiyet bağı miras bırakır.
* Ümmetin gerçek hastalıklarının gözden kaçmasına sebep olur.

[3[3]] Abdullah Yolcu, Hizipçilik Ve Allah'a Davette Olumsuz Etkileri, Guraba Yayınları El Broşürleri.
[4[4]] Sahih İbn Mace.
[5[5]] Abdullah Yolcu, Hizipçilik Ve Allah'a Davette Olumsuz Etkileri, Guraba Yayınları El Broşürleri.

* En önemli zararı da: Allah'a davet yolunda, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in izlediği yöntem ve merhalelerin kaybına sebep oluşudur. Dolayısıyla itikadın yerleşmesine, dinin iyice anlaşılmasına, yeterince önem verilmez çünkü onlar belli bir fikir ve plan doğrultusunda hareket ederler. Hizbin devamı, onun ilke ve fikirlerini benimseyenler oldukça mümkündür. Aksi takdirde yaşamı sona ermiş olur. Ancak Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in metodu bakidir. Müceddid ölse de bu davet ölmez. Çünkü bu İslam'ın davetidir. Peygamberlerin davet ettiği (La ilahe İllallah)'ın içeriğine davettir.
Vahdet hiziplerle değil, sünnet ile sağlanır...!
İslam müslümanları öyle bir bağ ile bir birine bağlamıştır ki, ne kadar güçlü olursa olsun hiçbir beşeri örgütlenmenin bunu başarması mümkün değildir. İslam'da velâ ve berâ'nın esası, İslam kardeşliğidir. Tanısın veya tanımasın, hatta biri doğuda diğeri batıda olsun, müslüman müslümanın kardeşidir. İmam Süfyan es-Sevrî *Rahmetullahu Aleyh* şöyle dedi: "Biri Doğuda ve diğeri Batıda sünnete sarılan iki adam duyarsan, onlara selam gönder. Ehli sünnet ve'l-cemaat çok azaldı." Allahu Ekber... İşte Rabbani tanzim ile düzenlenmiş ehli sünnet müslümanların birbirleri ile olan ilişkileri. Velâ ve berâ'ya esas olarak hizip listelerini esas alan hizipçiler Allah'tan korksunlar. Onların bu tavırları sonucu müslümanlar kendi aralarında ihtilaf ve bölünmeler ile karşı karşıya kalmıştır. Onlar ise davet maslahatından bahsetmektedirler. Yasakların çiğnendiği, günahlara sebebiyet verildiği yerde hangi maslahattan bahsediyorlar.
Seyyid Kutub'un *Allah ona rahmet etsin* davet maslahatı hususundaki sözleri altın suyuyla yazılacak sözlerdir. O, Fizilâl'de şöyle der: "Davetin maslahatı kelimesinin, davetçilerin sözlüklerinden çıkarılması gerekir. Zira bu kelime şeytanın giriş kapısı mahiyetindedir. Şeytan şahsi maslahatlar cihetiyle gelmekte zorlanınca bu kapıdan girmektedir. Davetin maslahatı kimi zaman davetçilerin taptıkları bir put haline gelmektedir. Bu kelime onlara aslî davet metodunu unutturmaktadır. Davetçilerin bu asli metot üzere dosdoğru olmaları ve gereğine göre hareket etmeleri gerekir. Şeytan bu metodun takip edilmesinin davet ve davetçiler için tehlikeli sonuçlar verebileceğini fısıldasa da buna ihtilaf edilmemelidir. Korkulması gereken tek tehlike, herhangi bir nedenden dolayı asıl menhec'den (metottan) sapmaktır. Bu sapma az veya çok olsun fark etmez. Allah maslahatı onlardan daha iyi bilir. Onlar bununla mükellef değillerdir. Onlar tek bir şey ile mükelleftirler. Menhec (metod)'den sapmamak ve yoldan dönmemek." 6[6]

Kurtuluş Yolu:

Biliniz ki: Bu gruplar cemaatler ve hizipler büyük bir gemi karşısındaki küçük kayıklara benzemektedir. Kayıktaki'lerin boğulma tehlikesi vardır. Gemi ise sabit oluşu ile güvenli ve bir araya getiricidir. Bu nedenle İmam Malik *Rahmetu'llahi Aleyh* şöyle dedi: "Sünnet Nuh'un gemisi gibidir. Kim binerse kurtulur, kim de ondan geri kalırsa boğulur." İmam Zührî *Rahmetu'llahi aleyh*'de şöyle dedi: "Alimlerimiz şöyle diyorlardı: Sünnete sarılmak, kurtuluştur." İmam Evza-î *Rahmetu'llahi Aleyh*'de şöyle dedi: "İslam ehli değil, sünnet ehli kaybolacaktır. Hatta öyle olacak ki onlardan her ülkede ancak bir tek kişi kalacaktır." Ey Allah'ın muvahhid kulu; yalnız kalmaktan ve azınlıkta oluşundan korkma! Emelini kaybetme! Her zorluktan sonra bir kolaylık vardır... Tek bir kişi dahi olsan ehli sünnet cemaati ile beraber ol. İbn Mesud *Radıya'llahu Anh*'ın şu sözünü hatırlayınız: "Tek kişi dahi olsanız, cemaat hakka uymaktır."
Son olarak: Şunu söylüyorum! Ben sadece güç yetirebildiğim kadarıyla ıslah için çalışıyorum. Başarı ancak Allah'tandır. O'na güvendim. O'na yöneldim. Allahu Teala'dan bu risaleyi, dinleyen kulaklar ve idrak eden kalpler için sadık bir çağrı kılmasını diliyorum. Duamızın sonu; Alemlerin Rabbi olan Allah'a Hamd etmektir. 7[7]

6[6] Abdullah Yolcu, Hizipçilik Ve Allah'a Davette Olumsuz Etkileri, Guraba Yayınları El Broşürleri.
7[7] Abdullah Yolcu, Hizipçilik Ve Allah'a Davette Olumsuz Etkileri, Guraba Yayınları El Broşürleri.